

O autorze

Lyndon H. LaRouche, jun. urodził się w 1922 r. w Rochester, stan New Hampshire. W czasie drugiej wojny światowej służył w korpusie medycznym na froncie azjatyckim; po powrocie do Stanów Zjednoczonych kontynuował studia uniwersyteckie, które przerwał w 1947 r., by rozpocząć pracę jako doradca ds. zarządzania przedsiębiorstwem.

W 1974 r. LaRouche założył międzynarodową agencję informacyjną, która rozpoczęła publikowanie m.in. tygodnika „Executive Intelligence Review” (EIR) oraz okresowych prognoz gospodarczych.

W październiku 1979 r. LaRouche przedstawił program rozwoju defensywnych broni laserowych, które umożliwiłyby odejście od doktryny MAD tj. gwarantowanego wzajemnego zniszczenia. Proponował również zastosowanie nowoczesnych technologii militarnych w produkcji cywilnej w celu podniesienia jej wydajności. W marcu 1983 r. prezydent Ronald Reagan ogłosił, iż program ten, znany jako strategiczna inicjatywa obronna (SDI) przyjęty został jako część oficjalnej polityki Stanów Zjednoczonych.

Działalność polityczna LaRouche'a, obejmująca kampanię przeciwko polityce międzynarodowych organizacji finansowych, apel o ogłoszenie moratorium na długi Trzeciego Świata i rozpoczęcie globalnego programu odbudowy gospodarki, spowodowała reakcję kół związanych z międzynarodową finansjerą, które rozpoczęły prześladowania polityczne LaRouche'a i jego współpracowników.

W rezultacie procesu mającego wszelkie znamiona politycznej nagonki, LaRouche został skazany na piętnaście lat pozbawienia wolności za „knowania w celu niepłacenia podatków”. Po pięciu latach, 26 stycznia 1994 r., powrócił na wolność i natychmiast rozpoczął starania o uzyskanie pełnej rehabilitacji dla siebie oraz kilku swoich współpracowników, którzy w rezultacie sfabrykowanych oskarżeń przebywali, bądź ciągle jeszcze przebywają w więzieniu.

W ciągu swej wieloletniej działalności na arenie politycznej LaRouche wielokrotnie kandydował w wyborach prezydenckich w Stanach Zjednoczonych, ostatni raz w 1992 r. Przedstawił amerykańskim wyborcom swój program odbudowy gospodarki Stanów Zjednoczonych. Program ten obejmował m.in. nacjonalizację Rezerw Federalnych, czyli centralnego banku Stanów Zjednoczonych, w celu uruchomienia taniego długoterminowego kredytu na rozbudowę infrastruktury w dziedzinie gospodarki wodnej, transportu, produkcji energii, ochrony zdrowia, edukacji oraz badań naukowych.

Oprócz stworzenia programu odbudowy gospodarki amerykańskiej, LaRouche wraz z pracownikami Instytutu Schillera opracował także koncepcję pogłębienia współpracy z krajami europejskimi. Obejmuje ona wielostronne projekty rozbudowy infrastruktury i przemysłu na kontynencie euroazjatyckim, umożliwiające stworzenie podstaw przezwyciężenia głodu i ubóstwa ogarniającego wiele 'narodów świata.

W ramach kampanii o unowocześnienie gospodarek państw rozwijających się, LaRouche współpracował z wieloma ich przywódcami. W roku 1982, na przykład, w czasie wizyty w Indii spotkał się z Indirą Gandhi w celu omówienia perspektyw rozwoju rejonu Pacyfiku. W tym samym roku ówczesny prezydent Meksyku, Lopez Portillo, wykorzystał w swej polityce gospodarczej opracowany przez LaRouche'a program „Operacja Juarez”.

LaRouche uważa, iż system gospodarczy ustanowiony w Bretton Woods pogrążył kraje rozwijające się w nową formę niewolnictwa i doprowadził do kryzysu gospodarczego na Zachodzie. Twierdzi też, iż Traktat Wersalski, na którym oparte było porozumienie z Bretton Woods, nie zdał egzaminu i powinien być zastąpiony nowym sprawiedliwym systemem gospodarczym na skalę światową.

Żona Lyndona LaRouche, Helga Zepp-LaRouche, jest dziennikarką i założycielką Instytutu Schillera oraz międzynarodowego Klubu Życia. Aktywnie uczestniczy w życiu politycznym Niemiec, jest uznanym autorytetem w badaniach nad pracami niemieckiego filozofa, Mikołaja z Kuzy, oraz nad twórczością Fryderyka Schillera.